

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ

ਯੂਜੇ ਅਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

BAS AWA ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ ig^

ਰੈਗੂਲਰ

ਐਸਸਕੈਂਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 67 ਓ 1951

ਮੋਰਟਗੇਜ—ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ—ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ—

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਡੀਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ—

ਅਕਤੂਬਰ, 21 ਐਡੀ—ਕੀ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ—ਰੈਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1936 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ IV), ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਸਪੈਸ਼ੀਫਿਕਰਨ—ਕੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ—ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ—ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ—ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ 9 ਮਈ, 1928 ਨੂੰ TR ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਬੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਕੇਸੀ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ-ਟੀਆਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ 14 ਨਵੰਬਰ, 1925 ਨੂੰ, 14 ਨਵੰਬਰ, 1925 ਨੂੰ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁ. 10,000 ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਕੋਈ ਸਟੇਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 17 ਦਸੰਬਰ, 1928 ਨੂੰ, ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਮਈ, 1930 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। HR ਅਤੇ KC ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ RR ਅਤੇ PW ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 1933 ਵਿੱਚ ਆਰਆਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਨੂੰ 'iw', 10' 2 JS, SS ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ PWSS ਤੋਂ 69 K 18 ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਰਹਿ ਗਏ। 1943 ਵਿੱਚ, ਜੇ.ਐਸ. ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਡੀ.ਡਿਊਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਐਕਟ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਬੀ.ਐੱਸ. ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਤੋਂ 59 ਕਿ. ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਅਗਸਤ, 1940 ਨੂੰ, ਆਰਆਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ, ਨੇ ਡੀਆਰਡੀਆਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਯੂਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1948 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 180, ਆਰਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 1948 ਦਾ 181, ਬੀਵੀ ਯੂਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ. ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ .

ਧਨਪਤ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਝੱਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਨਕਰ ਬਨਾਮ ਜਾਰੂ (2), ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮੰਗਤ ਰਾਮ (3), ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜਨ (4), ਮਹਿੰਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ। ਗਵਰਨਰ -ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (5), ਅਤਿਕਾ ਬੇਗਮ ਦਾ ਕੇਸ (6), ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹਾਰਨਰ (7), ਪੱਛਮੀ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਰਾਈ ਬਨਾਮ ਵਿੰਡਸਰ ਆਦਿ (8), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ (ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1950, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਗੰਭੀਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 13, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਸੰਬਰ, 1949, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਕੇਐਲ ਗੋਸਾਈਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1951 ਦੀ ਦੋ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅਪੀਲਾਂ, ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 67 ਅਤੇ 68 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥ ਵੀ।

ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 9 ਮਈ, 1923 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੇ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੰਸ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ । 14 ਨੂੰ

- (1) 93 ਪੀਆਰ 1908
- (2) ਏਆਈਆਰ 1923 ਲਾਹ. 680
- (3) ਏਆਈਆਰ 1952 ਪੰਜਾਬ 308
- (4) ਅਪ੍ਰੈਲ 1928 ਲਾਹ. 355
- (5) 1954 PLR 199
- (6) A:1.R. 1941 I ਸੀ. 70
- (7) (1884) 14 QBD 245, 257
- (8) (1882) 7 ਐਪ. ਕੈਸ. 178, 189

Sardar
Bahadur
Risaldar Lieu-
tenant U«.r
Singh and
others
v.

ਨਵੰਬਰ, 1925 ਨੂੰ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਆਰ ਡੀ ਡੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000 ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਦੇ ਟਿਫਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਕਦੇ ਅਦਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਤੇ ਨੰ

ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 17 ਦਸੰਬਰ, 1928 ਨੂੰ, ਬੰਧਕ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ.ਏ.ਗ.ਨ.ਜੇ. 'ਤੇ

17 ਮਈ, 1930 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜੇ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। ਡੀ. 6 ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਾਬਕਾ ਸੀ. ਪੀ. 22, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਦਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਦਾ 14 ਨਵੰਬਰ, 1925 ਦਾ ਡਿਕਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 8 ਦਸੰਬਰ, 1924 ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। , 502 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਵਰਲੀਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਕੇ। 10,000 (ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੋਤ), ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਨੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ*। ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਅਤੇ *ਮਿ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼* ਵਤੀ ਜੇ ਇੱਕ ਸੂਟ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 1933 ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ / ਰਾਮ ਰਾਖੀ

ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ; ਸਰਦਾਰ ਵੇਖੇ ਸਾਬਕਾ.
ਪੰਨਾ 25.

ਬਹਾਦਰ

ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਲੈ.-

12 ਜੂਨ, 1939 ਨੂੰ ਜੀਤਾ ਸਿੰਘ, ਸੁਰੇਣ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਜਾਗਰ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ, ਨੇ
ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਇਕ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ
25 ਨਵੰਬਰ, 1940 ਨੂੰ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਸਾਬਕਾ
ਪੰਨਾ 20), 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ। ਜੂਨ, 1942 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਜੀਤਾ
ਸਿੰਘ, ਸੁਰੇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ (ਸਾਬਕਾ ਪੰਨਾ 23) ਤੋਂ
69 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਸੁਰੇਣ ਸਿੰਘ ਫਿਰ ਬੇਟੇ ਰਹਿ ਗਿਆ।

Singh and
others
v.
Basawa Singh
and others

Kapur, J.

1943 ਵਿੱਚ, ਜੀਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਵੀ
ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਐਕਸ. ਪੀ. 15, ਪੀ. 16 ਅਤੇ ਪੀ. 17.
ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 1945 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਾਬਕਾ
ਪਾਰਟੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ
ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਪੁਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ / ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ, 59 ਕਨਾਲ/ ਸਹਾਇਕ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3 ਅਗਸਤ, 1940 ਨੂੰ, ਦੋ ਔਰਤਾਂ, ਮਿਸ. ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਅਤੇ ਮਿ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਨੇ
ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਦੀ
ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ
ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵ

ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੇਵ ਰਾਜ ਨੇ 15 ਮਈ 1946 ਨੂੰ ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 181 ਦੇ ਮੁਦਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 15 ਮਈ 1946 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ।

ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 180, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਜਾਗਰ ^{ਰਾਮ ਆਰ} ਏਕੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 181 ਆਫ 1948, ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਨਾਮ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਪੂਰ, 7 ^{ਯੂ ਪੀ} ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਪੀ ^{ea 10} ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹਨ (1) ਕੀ ਡਿਕਰੀ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ. 22, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ 10,000, (2) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਰਿਡੀਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਡੀਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (3) ਕੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਰਗੇਜ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਚ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰਚਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ

ਜੁਰਮਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ XXXIV, ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (I)(c)(ii)(b) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"(ਬੀ) ਸ਼ਰਤ ਅਲ-ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਅਸੰਗਤ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਨਿਯਮ 8 ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7-ਡੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨ - ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ

ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ. 22, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

Sardar
Bahadur
Risaldar Lieu-
tenant Ujagar
Singh and
others
v.

ਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ.

and others

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ. 22 ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ XXXIV ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਖਾਸ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ '7-D' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXXIV ਨਿਯਮ 8 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਨਪਤ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਝੱਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ »

ਜਿਸ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ 7-E ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1908 ਦੇ ਕੇਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡਰ XXXIV 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਡਰ ਮੌਰਟ ਗੇਜ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬਦਲਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਨਕਰ ਬਨਾਮ ਜਾਰੂ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ

(1) 93 ਪੀਆਰ 1908

(2) ਏਆਈਆਰ, 1923 ਲਾਹੌਰ- 680

ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਹਾਦੁਰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਿਉ~ਬ ਅਰੇਕ। ਇਹੀ ਰਮੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਈਆਆਰ v ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੰਗਤ ਰਾਮ (1), ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਐਨ

ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜਨ (2), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

v. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਤਾਂ

ਬਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਤੇ ਹੋਰ Q_{v, j} ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੇਡ, ਕਪੂਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ■ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਐਕਸ. ਪੀ. 22 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਫਿਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ' ਸਿਵਲ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ-ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟ ਗੇਜ਼ਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1938 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ IV) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 8 ਜੂਨ, 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ-

“ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਐਕਟ 8 ਜੂਨ, 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ-ਸਬੰਧੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ (1) AIR 1952 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ¹

(2) ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਾਹ. 355

ਆਰਡਰ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ
ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੇਧ ਨਾ
ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

Sardar
Bahadur
Risaldar Lieu-
tenant Ujagar
Singh and
others

ਵਕੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ v.

ਬਸ਼ਾਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ।

ਮੌਰਗੋਜ਼ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਨਾਲ Kapur, J.

ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ

ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹਨ;
ਮਹਿੰਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (1) ਦੇਖੋ
। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਚੁੱਕੇ
ਹਨ, ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ
ਐਕਟ, 1935, ਆਈਟਮ 21 ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦਾ ਹਵਾਲਾ, 'ਜ਼ਮੀਨ' ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
ਕਿ *ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ
ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ
ਰੀਡੈਂਪਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੀਡੈਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ
ਕਾਇਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ
ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ
ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ XXXIV, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ. ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

(1) 1954 PLR 199 ਤੇ ਪੀ. 223

(2) AIR, 1941 FC, 70

(3) AI: ਆਰ. 1928 ਲਾਹ. 355

Sardar Bahadur Risaldar Lieutenant Ujagar Singh and others
v.
Basawa Singh and others
Kapur, J.

ਹੁਕਮਨਾਮਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਨਪਤ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਝੱਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੁੰਕਰ ਬਨਾਮ ਜਾਮ (2) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁਲ ਬੈਚ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪਾਦਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹੈਰਨਰ, (3) ਵਿੱਚ ਬਰੇਟ, ਐਮਆਰ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,—

“ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅੰਤਰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਹੈ

ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਫ਼ਾ 111 'ਤੇ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਨ ਸਟੈਚੂਟ ਲਾਅ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—

“ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵੈਟ, ਖੋਹੇ ਜਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਤਿੱਕਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (L. *NW Ry. v. Evans* (4), ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਭਾਵ

ਦੁਆਰਾ, ਸਾਥੋਂ ਡਾਕਟਰ ਏ. ਜੇ. ., ਯਰਮਿਉਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮੰਸ (5) ਦੇ ਮੇਅਰ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਵਿਧਾਨ
ਮੰਡਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ
'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

' (1) 93 ਪੀਆਰ 1908 —'

L

- (2) ਏਆਈਆਰ 1923 ਲਾਹ. 680
- (3) (1884) 14 QB 245, 257
- (4) (1੮੯੩) ੧ ਚ. 16, 27
- (5) (1878) 10 ਚ. ਡੀ. 518, 527

ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ' (ਭਾਵ, Sardar Bahadu
ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ
ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਲਿਉ ਸੱਜੇ ਉਜਾਗਰ |

guous)।" ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਪੱਛਮੀ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ Ry. v. Basawa Singh
ਵਿੰਡਸਰ, ਹੋਰ it is not and others
thing sanc-

ਆਦਿ, Ry. (1) ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ
ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਨਿਰਪੱਖ ਭੌਤਿਕ ਲੋੜ ਨੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਵੀ
ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ
ਹੈ

ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ
ਦਖਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।”

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ
ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ
ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ
ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ ਦਾ ਪੰਨਾ 368
ਦੇਖੋ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਮੁਦਈਆਂ ਵਰਗੇ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ
ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਲੇਨ ਟਿਫਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ
ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ

ਵਿੱਚ, 1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 316, ਮੈਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 260, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ., ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ।

(1) (1882) 7 ਐਪ. ਕੇਸ. 178, 189 (ਪੀ.ਸੀ.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.